

»ARTE E LAVORO« AZ OLASZ
NEMZETI KISEBBSÉG ELSŐ IRO-
DALMI FOLYÓIRATA

A horvát kultúregyesületek szövetségének kiadásában »Arte e lavoro« címmel most jelent meg a Jugoszláviában élő olasz nemzeti kisebbség első irodalmi folyóirata. A lap bevezetőjében a többi között a következőket írja: » Szocialista kultúra nélkül nincs szocializmus. Hogy ezt az alapelveit a gyakorlatban megvalósíthassuk, minden kulturális manifesztációban következetesen érvényesíteni kell a forradalmi vonalat; kulturális téren harcolni kell a kispolgári befolyás maradványai ellen. Jugoszlávia Kommunista Pártja irányításával mi megalkuvás nélkül kitartunk azon irány mellett, mely megfelel hazánk szocialista szükségleteinek és fejlődésének. Folyóiratunk elősegíti majd kultúrelvetünk problémáinak megoldását és megteremti irodalmunk és kultúránk eszmei tartalmát.«

Ennek az alapelvnek megfelelően állította össze a szerkesztőség a folyóirat első számát is, amely már nagy segítségére lesz a nagyszámú olasz kultúregyesületnek, intézménynek és iskolának Isztra területén. Az új irodalmi folyóiratban a legkiválóbb olasz írók (Eros Segui, Osvaldo Ramous, Pietro Rismondo, Erio Franchi, Martini stb.) írásaival találkozhatunk. A folyóirat első száma közli Nazor több költeményét és Osvaldo Ramous átültetésében. »Ez az olasz író kiválóan fordít olaszra« — nyilatkozott Vladimir Nazor Osvaldo Ramousról, akinek műfordítói munkája valóban fontos szerepet tölt be a mai jugoszláv irodalom megismertetésében.

A nagyszámú cikken, értekezésen és riporton kívül kiemelkedik Eros Segui »Nicola« című novellája és Laura Chiaro »Sulselciato i morti« című költeménye, melyet a költő abból az alkalomból írt, hogy 1946. január 3-án Polóban a rendőrség a munkások közé lött tőkés urainak érdekeit oltalmazva. Értékes tanulmányt közöl a lap az isztriai olasz népdalokról. Közli még a folyóirat. P. Rismond »Álarc alatt« című 3 felvonásos színművét, mely az 1948-as rovinnyi ünnepi játékokon került először bemutatásra.

Az »Arte e lavoro« megjelenése komoly hozzájárulás kisebbségi könyvkiadásunk izmosodásához s egy-

ben még egy erőteljes cáfolat azok felé, akik hazánk népeinek egységét és kulturális fejlődését megszeretnék bontani.

A VATIKAN BETILTJA SAJÁT
FILMJÉT

Római filmkörökben egy igen érdekes afférról beszélnek, mely a »Fabiola«-című filmmel kapcsolatban tört ki. Azoknak a milliőknak sorsáról van itt szó, amelyet a Vatikán áldozott fel azzal a szándékkal, hogy egy jó és propagandisztikus keresztény filmet készíttessen. A Szentszék jó keresztény filmmel akarta meglepni a világot, de terve a legnagyobb erőfeszítések ellenére sem sikerült.

A film gyártását nagy gonddal készítették elő. Vigyáztak arra, hogy a filmalkotás mindent tartalmazzon, ami a közönség megnyeréséhez, a keresztény világ meggyőzéséhez okvetlenül szükséges.

Blazetti, a film rendezője, aki pályafutását Mussolini idején kezdte, mindent elkövetett, hogy a szadistamazohisztikus örököltségben gazdag jelenetek minél tökéletesebbek legyenek. A legnagyobb gondossággal dolgozta ki a filmnek azon részeit, amelyekben a vad oroszánok halálra marcangolják a keresztényeket.

A főszerepeket azok a színészek kapták, akik szépségükkel a legalkalmasabbak voltak arra, hogy a közönség tetszését felkeltsék.

A Szentszék elkövetett mindent, hogy a film szövegkönyve, amely a »Szentek élete« alapján készült, minél megbízhatóbb legyen. Maga Veicmann kardinális ügyelt erre.

De minden erőfeszítés és gondos elővigyázatosság ellenére a film, a Szentszék felfogása szerint, teljesen célját tévesztette és pedig — tartalma miatt. A film bemutatja a keresztények üldöztetését, a szegény és jogaiból kiforgatott társadalmi osztály szörnyű szenvedéseit. A Vatikán a filmet analizálva megállapította, hogy tele van az időszerű eseményekre való utalással, hogy a »Fabiola« rettenetesen »időszerű« film. Így például a keresztények határozottsága és bátorsága a hőhérok előtt egészen közele emlékeket idéz fel a nézőben, azoknak a hősöknek emlékeit, akik nem féltek a fasiszta gyilkosokkal szembeszállni. A film befejező jele-